

Lars Barfoeds tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Lars Barfoed
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

1. oktober 2011

Sted

Herning

Kære Landsråd

Lige siden jeg som 17-årig for første gang deltog i det konservative landsråd, har jeg hvert år glædet mig til at komme igen. Men måske mere end nogensinde i år. For efter vores valgnederlag i forrige uge har vi brug for at være sammen, drøfte vores situation og bekræfte hinanden i, at vi sammen vil skabe ny fremgang for Det Konservative Folkeparti. Og selvfølgelig også for – som altid – at debattere politik.

Folketingsvalget den 15. september blev et rigtig dårligt valg for Det Konservative Folkeparti. Vi vidste godt, at vi ville løbe ind i en tilbagegang; men ikke, at den ville blive så stor.

Det er mit ansvar som partiformand, at det gik så dårligt. Og det er også mit ansvar at føre Det Konservative Folkeparti til fremgang igen.

Alle kandidater og aktive medlemmer har i valgkampen vist masser af vilje, energi og kreativitet. Vi hang over 100.000 valgplakater op. Vi bankede på i alt 150.000 døre i løbet af de tre uger. Og vi uddelte langt over 1 million personlige tryksager. Nok har vi tabt, men vi kan se os selv i øjnene!

Vi står i en vanskelig situation. Folketingsgruppen har sagt farvel til en række meget kompetente kolleger – ligesom mange, der havde fortjent af komme i Folketinget, desværre ikke blev valgt. Og vi har sagt farvel til gode og dygtige medarbejdere.

Der kan nævnes mange grunde til vores valgnederlag:

- Ja! Det slider at sidde i regering.

- Ja! Det har kostet at være det mindste parti i en regering gennem ti år. Forskellene mellem os og de andre har ikke altid været tydelige nok for vælgerne.

- Ja! For mange vælgere, der sidst stemte Konservativt, har denne gang stemt på Venstre og Liberal Alliance.

- Ja! Den fælles melding med De Radikale om bredt samarbejde i Folketinget skabte ikke den klarhed, som jeg havde håbet på.

- Ja! Vi har kæmpet med nogle uheldige sager, der hver eneste gang har forhindret os i at tale om konservative resultater med dyk efter dyk i vælgertilslutningen til følge.

- Og ja, vi har haft 3 formænd på 4 år.

Men sådan er politik. Nogle gange vinder man. Andre gange gør man ikke. Når man ikke får vælgernes mandat, må man tænke sig godt om og finde ud af, hvordan man kan komme videre og få ny fremgang – og det skal vi gøre nu!

Det værste, vi kan gøre, er at give alle andre skylden for vores dårlige valg. I stedet skal vi kigge indad og gøre os klart, hvorfor vi er konservative, og hvordan konservatisme anno 2011 og frem skal se ud. Det er vores opgave nu. Skal vælgerne blive klogere på os og stemme på os igen, så skal vi blive klogere på os selv, finde tilbage til rødderne og formulere den konservative politik endnu skarpere fremover.

Min egen historie er den, at jeg blev konservativ i orienteringstimerne som 15-årig på den lokale folkeskole i Rødovre. Vi havde en lærer, som provokerede mig. Han sagde, at hvis en murer bliver arbejdsløs og ikke har råd til at opretholde tilværelsen, så vil de borgerlige ikke hjælpe ham, men det vil socialisterne! Det kunne jeg ikke få til at hænge sammen. "Har de borgerlige virkelig ingen ansvarsfølelse for dem, som har brug for hjælp?" tænkte jeg.

Så jeg gik på biblioteket og læste bøger om politik. Jeg blev hurtigt klar over, at jeg ikke var socialist men borgerlig. Men jeg kunne også se, at det med

kapitalisme og markedsøkonomi, selv om det er effektive økonomiske systemer, der skaber velstand, også medfører nogle ofre f.eks. de, som bliver arbejdsløse, mindre virksomheder, der ikke kan klare konkurrencen i forhold til dominerende virksomheder, og miljøet, der risikerer at blive forurennet. Derfor måtte der trods alt være behov for en statsmagt til at regulere, hjælpe og gribe ind. Og så er der jo også brug for offentlige skoler, sundhedsvæsen, politi osv. Så liberalist kunne jeg ikke være. Og udover, at De Radikale var alt for bløde på retspolitik og forsvar til, at jeg syntes, at jeg passede ind der, så har jeg aldrig været radikal, for jeg tror på Danmark som nationalstat, vores rod i kristendommen og den historiske arv, der er opbygget gennem generationer.

Den balance, jeg søgte, fandt jeg i konservatismen. Og så meldte jeg mig ind i KU.

Det var i øvrigt i 1974, hvor vi også havde en hård tid.

Sådan har vi alle sammen en historie om, hvordan vi blev konservative, og hvad der driver os. Det stikker dybt i os. Det går dybere end politik. Det er en del af os som mennesker. Det er en livsholdning. Det er den måde, vi ser verden på, og den måde, vi ser vores medmennesker på.

Derfor ramte valgresultatet os hårdt. Vi fik en øretæve. Men da jeg stod foran mange af jer og talte på valgaftenen – der kunne jeg ikke kun se ærgrelsen og mismodet. Jeg kunne også se en trodsighed, en selverkendelse, en alvor og vilje til at komme tilbage.

En af min ungdoms store sportsmænd var bokseren Mohammed Ali. Han sagde engang:

"Kun den mand, der ved, hvad det vil sige at tabe, kan finde ind til sit inderste og finde den ekstra kraft, der skal til for at vinde."

Jeg synes, at vi har set en ekstra kraft, en ny trodsighed og en større vilje. Og den nye vilje skal vi bruge til at udvikle og fortælle om vores politik. Det er den vej, der venter. Et langt og sejt træk. Det er ingen af os i tvivl om. Og at det vil lykkes at komme tilbage til større styrke og indflydelse i dansk politik, det er ingen af os heller i tvivl om.

I 1975 fik Det Konservative Folkeparti også et dårligt valg. Næsten ligeså dårligt som dette. Dengang satte de konservative kræfter sig sammen og gav hinanden håndslag på, at nu skulle de blive bedre til at fortælle om de konservative ideer. Det gjorde de. Allerede ved næste valg havde partiet løftet sig, og det fortsatte som bekendt frem til vores fantastiske valg i 1984.

Det er det samme møjsommelige og grundige arbejde, der er brug for nu. Der er ingen anden vej. Men jeg er sikker på, at Det Konservative Folkeparti kommer tilbage. Og det er der en eneste grund til: Jeg tror ganske enkelt på vores politik!

I valgkampen mente nogle iagttagere, at vi blev klemmt, og at der ikke var ret meget plads til de konservative synspunkter. De iagttagere har kun set overfladen og er ikke gået ind i den politiske substans. For vi er unikke i vores politiske grundsyn.

At være konservativ er at bygge videre i stedet for at bryde ned. Vi skal værne om de værdier, generationerne før os har bygget op – og bygge videre på dem i det samfund, vi giver videre til de kommende generationer i overensstemmelse med den kontrakt, der bør være mellem generationerne. Vi skal forandre for at bevare i respekt for det enkelte menneske, for livet og for de fællesskaber, vi alle er en del af.

Konservative går ind for markedsøkonomi, privat ejendomsret og kapitalisme med fynd og klem. Men det har aldrig været konservativ politik blot at overlade alt til de frie kræfters spil uden mulighed for indgreb. Det er en dybt forankret konservativ erkendelse, at staten må have mulighed for at gribe ind netop for at sikre, at markedsmekanismerne fungerer.

Vi går ind for personlig frihed, så den enkelte kan skabe sig den bedst mulige tilværelse. Men det skal være med et sikkerhedsnet, der griber de udsatte. Konservatisme handler i høj grad om at holde sammen på samfundet og om medmenneskelighed.

Der er forskel på os og de andre partier. Den forskel skal vi være bedre til at forklare. Der er rigelig plads til os. Der findes i dansk politik, så vidt jeg kan se, to partier baseret på liberalisme og hele tre socialistiske partier. Men der findes altså kun ét konservativt parti i Danmark, og det er Det Konservative Folkeparti!

Vi har et værdipolitisk grundlag, som vi ikke deler med nogen andre partier. De stærke værdier har været fundamentet for Det Konservative Folkeparti i snart 100 år. Vi har en stolt historie at bygge videre på i modsætning til de mange partier, som vi gennem tiderne har set komme og forgå igen.

Med afsæt i vores værdier har vi en række mål, som vi vil arbejde for. Lad mig give nogle væsentlige eksempler:

- Vi vil styrke det personlige ansvar og målrette flere af de offentlige ydelser til de udsatte. Vi ønsker, at flere selv må tage ansvar og blive selvforsørgende. Til gengæld skal de betale mindre i skat. Vi vil belønne alle dem, som gør en indsats, og i fællesskab hjælpe dem, som ikke kan.

Derfor vil Det konservative Folkeparti løbende fremlægge ideer og forslag, der kan fremme de mål. Herunder forslag der kan styrke civilsamfundet i form af de mange frivillige kræfter i lokale fællesskaber og foreninger, der tager ansvar for børn og unge, ensomme, udsatte og bidrager til, at fællesskaberne i Danmark er stærke.

- Vi vil styrke det private initiativ og skabe bedre vilkår for iværksættere, håndværksmestre, butiksejere og i det hele taget alle virksomheder i Danmark. Vi lever af de penge, der bliver tjent i de private virksomheder. Vi vil fjerne unødvendige regler, sænke erhvervsskatterne og øge konkurrenceevnen. Ellers flytter produktion, beskæftigelse og indtjening til udlandet, og vi bliver et fattigere land. Målet skal være, at flere vil investere i Danmark, og at vi bliver en vindernation i den globale konkurrence og dermed et endnu mere velstående land.

Derfor vil vi opfordre til et bredt samarbejde i Folketinget om at få lagt en langsigtet plan – gerne i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter – for at styrke danske virksomheders muligheder for at klare sig i den internationale konkurrence. Herunder ikke mindst styrke de små og mellemstore virksomheders muligheder.

- Vi vil styrke folkeskolen og hele vores uddannelsessystem. Vi lægger vægt på faglighed og på dannelse. Skolen er den vigtigste fælles institution, når det gælder om at styrke respekten for vores fælles danske værdier som demokrati,

ytringsfrihed, frisind og tolerance. Og det er i skolen, børnene får den grundlæggende faglige viden, der er afgørende for deres fremtid.

Derfor vil vi lægge pres på en ny regering for at få gang i forhandlinger om forbedringer af folkeskolen.

- Vi vil sikre lov og orden i Danmark. Det skal være trygt at bo og færdes i Danmark. Efter 10 år med skiftende konservative justitsministre er Danmark verdens mest trygge land. Sådan skal det fortsat være. Kriminalitet skal bekæmpes, og de kriminelle skal straffes hård og konsekvent.

Samtidig skal vi fortsat styrke forebyggelse mod kriminalitet især blandt de unge, og vi skal blive endnu bedre til at få de indsatte på ret køl, så de kommer ud af fængslerne til et bedre liv.

Derfor vil Det konservative Folkeparti i de kommende finanslovforhandlinger arbejde for, at der sikres ressourcer i kriminalforsorgen til at styrke den forebyggende indsats, samtidig med at der bliver penge til et nyt fængsel for de særlig hårde fanger – herunder bandemedlemmer.

- Vi vil beskytte de værdier, der ligger i vores natur og miljø. De må ikke blive ofre for udviklingen eller en kortsigtet liberalistisk tankegang om udnyttelse af alle ressourcerne. Derfor har vi fremlagt et udspil til en naturpolitisk plan, der bedre vil sikre de sårbare naturområder, beskytte grundvandet og bevare mangfoldigheden i naturen. Det skal ske i fuld respekt for dansk landbrug.

Vi lægger vægt på, at en styrkelse af naturværdierne sker i et godt samarbejde med landbruget, der er et vigtigt erhverv for Danmark.

- Vi vil arbejde for fuld dansk deltagelse i det europæiske samarbejde. Vi har et åbent og globalt udsyn, og samarbejdet i Europa styrker danske interesser. Men samtidig vil vi være opmærksomme vagthunde for nærhedsprincippet, så der ikke sker en unødvendig centralisering af beslutningerne i Europa. EU skal fortsat være et samarbejde mellem selvstændige lande.

Derfor vil jeg advare mod Kommissær Barossos forslag om, at Kommissionen skal have beføjelser som en egentlig europæisk økonomisk regering for EU, der samtidig skal kunne opkræve en europæisk skat af finansielle ydelser. Det vil Det

Konservative Folkeparti ikke medvirke til.

Det er fortsat vores opfattelse, at de tre forbehold helst burde ophæves samtidig. Men i lyset af udviklingen vil Det Konservative Folkeparti være parat til en afstemning om at ophæve forsvarsforbeholdet og retsforbeholdet, mens euroforbeholdet indtil videre bliver fastholdt. Min anbefaling til en ny regering vil være, at en sådan afstemning finder sted i efteråret 2012.

Danmark skal fortsat være en åben og globalt orienteret nation. Derfor skal vi videreføre den aktive udenrigspolitik. Derved sikrer vi bedst danske interesser – både sikkerhedspolitisk, kommercielt og værdipolitisk. Og vi har også et medansvar for de mennesker i den tredje verden, der lider nød og har brug for vores bistand. Derfor er der grund til også fra dette landsråd at give udtryk for vores respekt for de mange danskere, der varetager vore interesser eller aktivt tager ansvar for andre mennesker på ofte vanskelige og farlige opgaver rundt omkring i verden.

Det har desværre også haft sin pris. Danske soldater i Afghanistan er på en hård mission. Mange er kommet derfra med sår på sjæl og legeme, og flere har betalt den højeste pris med deres liv. Vi skylder dem og deres nærmeste stor respekt for det, de har gennemgået for vores andres skyld.

I de sidste 29 år har Det Konservative Folkeparti siddet i regering i mere end 20 år. Vi har om nogen taget ansvar for landets udvikling. Og vi har fået gennemført en lang række konservative resultater, som vi kan være stolte af.

- Håndværksmesteren har fået mere frihed til at drive sin virksomhed.
- Erhvervslederen har fået hjælp til mere vækst.
- Politibetjenten, soldaten, skolelæreren og sygeplejersken kan beholde flere penge til sig selv.
- Skoleeleven lærer mere i dag.
- Patienten kan frit vælge sygehus og får hurtigere behandling.
- Og den unge familie skal ikke betale for, at 60-årige kan gå tidligt på pension.

Vi arbejder for at sikre en god og tryk hverdag for almindelige familier og borgere i Danmark.

Vi vil nu bruge den kommende tid på at vise, at vi er borgerlige stemmer der arbejder. Vi er et borgerligt centrum-højre parti med benene solidt plantet i den borgerlige lejr. Vi er i opposition til den kommende regering. Vi ønsker faktisk at vælte den, så vi igen kan få en borgerlig regering baseret på et stærkt VK-samarbejde. Men indtil den dag indtræffer, vil vi selvfølgelig søge indflydelse og få gennemført konservative mærkesager. Det vil vi gøre fra sag til sag, fordi vi tror på det brede samarbejde i Folketinget. Vi ønsker ikke blokpolitik, det har vi tydeligt markeret. Vi er et selvstændigt parti, som naturligvis må søge at opnå konkrete konservative resultater. Sådan må det være.

Vi har nu gang i et omfattende politisk udviklingsarbejde. Vi skal sammen udvikle et nyt partiprogram, der kan sætte kursen for den politiske linje mange år frem i tiden. Undervejs vil vi drage nytte af de ideer, der opstår, så vi allerede fra i dag kan bruge de ideer, der måtte komme, i det politiske arbejde i Folketinget.

På trods af valgresultatet har vi et godt udgangspunkt. Vi har en stærk organisation og et stabilt og loyalt bagland med arbejdsomme vælgerforeninger. Vi har over 13.000 medlemmer, og flere hundrede nye er kommet til efter valgnatten. Næsten 100 års historie har givet partiet en kraft, ingen nyttilkomne partier besidder. Vi har over hele landet gode kommunale politikere og borgmestre, der driver deres kommuner som mønsterkommuner. Og vi har uden tvivl landets bedste ungdomsorganisationer i KU og KS.

Vi har masser af talent rundt omkring i landet. Nu gælder det om at pleje det og udvikle nye politiske stjerner til både den kommunale og landspolitiske scene. For næste store slag for os bliver kommunalvalget om to år.

Det Konservative Folkeparti har slået rod gennem hundrede år, og vi lader os ikke så let slå omkuld. Konservatismen er vores fælles grundstamme. Vi er både socialkonservative og nationalkonservative, liberalkonservative, kulturkonservative og værdikonservative. Og uanset om vi hver for sig vægter den ene eller anden del af konservatismen lidt mere eller mindre, så er vi alle konservative. Og vi er kommet til dette landsråd med opsmøgede ærmer og

trodsighed i blikket.

Vi vil have Det Konservative Folkeparti tilbage til større styrke og indflydelse. Vi ved, at det ikke sker fra den ene dag til den anden. Men ske, det vil det.

Det vil ske, fordi vi aldrig går af mode. Vi er nemlig slet ikke et modeparti. Vi er et moderne parti, men vi er ikke et pop-up-parti, der fra den ene dag til den anden er blevet moderne. Nu er jeg jo ikke modeekspert, men så meget ved jeg, at hvad der er meget moderne det ene år, fordi det er nyt og anderledes – er pludselig helt yt og umoderne året efter. Vi konservative har aldrig været et modeparti, men et klassisk parti. Vi har aldrig søgt den hurtige popularitet eller de lette standpunkter. Vi lefler ikke, men vi siger ærligt, hvad vi mener – også når det ikke vækker klapsalver. Det har vi altid gjort, og jeg tror, at det er derfor, at vi er et af landets ældste partier.

Dette er et meget vigtigt Landsråd. Vi har nu lidt tid til at samle os ovenpå valgresultatet. Den tid skal vi udnytte til at finde ind til de konservative kerneværdier. Vi skal samle kræfterne igen og lægge linjerne for vores indsats i den kommende periode. Fremtiden for partiet begynder nu.

Det kræver samarbejde, og det kræver sammenhold.

Lad mig opsummere her til sidst:

Vi skal ned med skatten og op med konkurrenceevnen. Vi skal ned med blokpolitik og op med samarbejde. Vi skal ned med regeltyranni og op med produktivitet. Ned med formynderi og op med ansvarlighed. Ned med snæversyn og op med ordentlighed. Ned med pessimister og op med iværksættere.

Kære Landsråd:

Op med humøret!

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-barfoeds-tale-til-det-konservative-folkepartis-landsraad-2011>